

וְכָל נִשְׁמָתִין דְּאִתְּוִין תַּלְתָּ זְמַנִּין וְלֹא מִתְתַּקְּנִין, אִתְקַרְיָאוּ פּוּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֵב רֵב, אֲבָל צְדִיקָא דְבִבְלָא זְמַנָּא דִּיִּיתוּן מִתְתַּקְּנִין, יִיתוּן עַד אַרְבַּעָה, אֲפִילוּ עַד שְׁתַּיִן דּוֹר, וְדָא אִיהוּ (קהלת א ד) דּוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְדָא נִשְׁמָתָא דְאִיהִי מוֹשֶׁה רַבִּינוּ, כְּלִילָא מִשְׁתַּיִן רַבּוּא, וּשְׂכִינְתָּא עַלְמָה דְאִיהִי נִשְׁמַת חַיִּים כַּד שְׂרִיא בְּמוֹשֶׁה, אִתְחַשֵּׁב לִיה כְּאֵלוּ אִתָּא בְּשְׁתַּיִן רַבּוּא, וּבְגִינְיָה אִתְמַר אִשָּׁה אַחַת יִלְדָּה שְׁשִׁים רַבּוּא בְּכֶרֶם אַחַד.

וְאִינוּן מַרְעִין דְּבְנֵי נִשָּׂא, דְּאִתְמַר בְּהוּן (דברים כח טו) וְחִלִּים רַעִים, (משלי ג ח) רַפְאוֹת תְּהִי לְשִׁרְךָ, כַּד אִינוּן בְּרִישָׁא דְצְדִיקָא, אֲבָל כַּד אִינוּן בְּרִישָׁא דְרִשְׁוִיעָא, כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל אֲמַרַת לְגַבְיָהּ (שיר א ו) אַל תִּרְאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, דְּאֵלִין שְׂרִיין לֹון לְפִתְמָהּ לְבְנֵי נִשָּׂא, כְּמָה דְהוּוּ מִפְתִּי לְיִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא בְּשִׁית שְׁעֵתִין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות לב א) וַיִּרְא הָעָם כִּי בָשַׁשׁ מוֹשֶׁה, הָא אוּקְמוּהָ בְּשִׁית שְׁעֵתִין עֲבָדוּ יַת עַגְלָא, בֵּין שֵׁשׁ לְשַׁבַּע, אֲפִרְישׁוּ בֵּין עַמּוּדָא דְאַמְצְעֵיתָא לְשַׁבַּע, דְּגוּפָא וּשְׂכִינְתָּא, וּבְגִין דָּא מְנִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַפְרָשָׁא לֹון מִשַּׁבַּע, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם יב טו) אַךְ בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן, אַךְ חִלַּק בֵּין שִׁית לְשַׁבַּע, בְּגִין דָּא אֲמַרַה כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל (שיר א) שִׁשְׁזַפְתָּנִי הַשְּׁמֶשׁ, שֵׁשׁ זַפְתָּנִי הַשְּׁמֶשׁ, דְּאַסְתַּלַּק מְנִי ו' דְאִיהוּ הַשְּׁמֶשׁ, דְּנִהוּר בְּשִׁית תִּיבִין דְּאִינוּן (דברים ו ד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אַחַד, וְהָא אִתְמַר. (עד כאן הַהֲגָה מִסְפָּרִים אַחֲרִים).

דְּבַר אַחַר זֶה סִפְר תּוֹלְדוֹת אָדָם, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: זֶה סִפְר - צְדִיק חַי הַעוֹלָמִים שֶׁהוּא מוֹצִיא תּוֹלְדוֹת, זֶה סִפְר וְדָאִי, וְלֹא אַחַר, וְהֵם תּוֹלְדוֹת אָדָם, אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוּ כְּתַפְאֵרַת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית. מִי הַבֵּית שְׁלוֹ? זֶה הַשְּׂכִינָה, וְרוּעָה הַנְּאָמֵן אֵתָּה הוּא כְּדַמּוּתוֹ, וְלֵךְ כַּח לְהַסְתַּפֵּל בְּדִיוקְנֵי בְנֵי אָדָם, בְּצִיּוּרִים שֶׁל אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוּ בְּדַמּוּת אֱלֹהִים בְּרָא אוֹתוֹ, שְׁכַל הַצִּיּוּרִים שֶׁל בְנֵי אָדָם רְשׁוּמִים בְּכַפְסָא, וּמְשׁוּם שְׁכַל כְּפַסָא וּמְרַכְבָּה שְׂאֵתָּה זְקוּק, אֵתָּה יֵשׁ לֵךְ כַּח לְהַסְתַּפֵּל, בְּגִלְל כֶּף וְאֵתָּה תַחֲזֶה מְכַל הָעָם וְגוֹמַר.

וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בְּדַמּוּתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֵת שְׁמוֹ שֵׁת, שׁ שְׁלֹשׁ חַיּוֹת שֶׁל הַמְּרַכְבָּה, ת הוּא גַר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם, שְׁנַאֲמַר בְּהַ וּדְמּוּת פְּנִיָהּם פְּנֵי אָדָם, וְזֶהוּ וַיּוֹלֵד בְּדַמּוּתוֹ כְּצַלְמוֹ. וַיְהִי כֹל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תִּשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיִּשְׁלְשִׁים שָׁנָה וּמֵאוֹת, אֲלָא כֹּל יוֹמִין דִּיהוּ חַי הָהּ תִּשְׁעַ

דְּבַר אַחַר זֶה סִפְר תּוֹלְדוֹת אָדָם, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זֶה סִפְר דָּא צְדִיק חַי עַלְמִין, דְּאִיהוּ אֲפִיק תּוֹלְדִין, זֶה סִפְר וְדָאִי וְלֹא אַחְרָא, וְאִינוּן תּוֹלְדוֹת אָדָם, הַהוּא דְּאִתְמַר בִּיה (ישעיה מד ג) כְּתַפְאֵרַת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית, מָאן בֵּית דִּילִיה, דָּא שְׂכִינְתָּא, וְרַעֲיָא מְהֵימְנָא אֲנַתְּ הוּא כְּדִיוקְנֵיה, וְלֵךְ חִילָא לְאַסְתַּפְּלָא בְּדִיוקְנֵין דְּבְנֵי נִשָּׂא, בְּצִיּוּרִין דִּיהוּא דְּאִתְמַר בִּיה (בראשית ה א) בְּדַמּוּת אֱלֹהִים בְּרָא אוֹתוֹ, דְּכָל צִיּוּרִין דְּבְנֵי נִשָּׂא אִינוּן רְשִׁימִין בְּכַרְסֵיא, וּבְגִין דְּכָל פְּרַסֵיא וּמְרַכְבָּתָא דְּאֲנַתְּ זְקִיקָא, אֲנַתְּ אִית לֵךְ חִילָא לְאַסְתַּפְּלָא, בְּגִין כֶּף וְאֵתָּה תַחֲזֶה מְכַל הָעָם וְגוֹמַר.

וַיְחִי (דף קלח ע"ב) אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בְּדַמּוּתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֵת שְׁמוֹ שֵׁת (בראשית ה ג), שׁ תַּלְתָּ חַיּוּן דְּמְרַכְבָּתָא, ת אִיהִי (משלי כ כח) גַר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם, דְּאִתְמַר בְּהַ (יחזקאל א ע) וּדְמּוּת פְּנִיָהּם פְּנֵי אָדָם, וְדָא אִיהוּ וַיּוֹלֵד בְּדַמּוּתוֹ כְּצַלְמוֹ. וַיְהִי כֹל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תִּשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמֵאוֹת, אֲלָא כֹּל יוֹמִין דִּיהוּ חַי הָהּ תִּשְׁעַ

מאות ותלתין שנין, ושאר שנין בתוספת הנה מית. ושבעין דחסרו מאלף, יהב לדוד משנוי, בגין דהנה עתיד לאשלמא לון ביה, והכא רזא דפורקנא.

עשר דרין הוו מאדם ועד נח, (בראשית ה כח) ויחי למך שנים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח, לאמר זה ינחמנו ממצעשינו ומעצבון ידינו, ואמאי, דבבדמיתא הוו טרחין בגלגולין, עד דאתא נח דאיהו שבת, וביה נחו פלהו, וביה אתיישבו, ואפיק לון לעולם.

אמר רבי אלעזר אמאי הוו קדמאין חייין יומין סגיאין, כגון אדם דאתמר ביה ויחי אדם תשע מאות שנה ושלושים שנה, ונח תשע מאות וחמשים שנה, וכן פלהו דרין עד נח הוו חייין שנין סגיאין, ומאברהם (נ"א ומנח) ואילף הוו מתמעטין בשנין, אמר ליה ברי, רבוי שנין ואריכו דיומין אינון מאריף אנפין, ומעוטא דיומין ושנין מזעיר אנפין, ובגין דא באברהם אתמר אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' זעירא. ברוך יהו"ה לעולם אמן ואמן. (דף קלט ע"א).

וימת. מה זה וימת? אלא כל הימים שהיה חי היה תשע מאות ושלושים שנים, ושאר השנים בתוספת היה מת, והשבעים שחסרו מאלף, נתן לדוד משנותיו, משום שהיה עתיד להשלים אותם בו, וכאן סוד הגאלה.

עשרה דורות היו מאדם ועד נח, ויחי למך שנים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממצעשינו ומעצבון ידינו, ולמה? שבהתחלה היו טורחים בגלגולים, עד שבא נח, שהוא שבת, ובו נחו כלם, ובו התישבו והוציא אותם לעולם.

אמר רבי אלעזר: למה היו הראשונים חיים ימים רבים כמו אדם, שנאמר בו ויחי אדם תשע מאות שנה ושלושים שנה, ונח תשע מאות וחמשים שנה, וכן כל הדורות עד נח היו חיים שנים רבות, ומאברהם (ומנח) ואילף היו מתמעטים בשנים? אמר לו: בני, רבוי שנים ואריף ימים הם מאריף אנפין, ומעוט של ימים ושנים מזעיר אנפין, ומשום זה נאמר באברהם אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' זעירה. ברוך יהו"ה לעולם אמן ואמן.

תקון שני

זהו תקון כ"ב וכ"ג בראשית ברא אלהים, בראשית ברא תי"ש, זה אילו של יצחק. בראשית שם א"ש לעולה של יצחק, וסוד הדבר - (ועל אלו שלשת הגלגולים נאמר מה יפו פעמיה בנעלים בת נדיב, וזאת לפנים - זו האם העליונה, העולם הקא. דבר אחר, אצלו צריך חליצה, וזהו שכתוב של נעליך וגומר, ואם לא, אין לו רשות להרויח

(אמר המניה אלו התקונים מצאתי בספר אחר כתובים מאחד ועשרים תקונים ולהלאה, ולמען לא ימצא זה החבור נעדר מאלו המרגליות יקרות וטובות, נמתי אומר לשים בעט ברזל ועופרת את שרשרות העבותות על המשבצות, ומצא מין את מינו ונעור).

תקונא תניינא

(זהו תקון כ"ב וכ"ג).

בראשית ברא אלהים, בראשית ברא תי"ש, דא אילו דיצחק. בראשית תמן א"ש לעולה דיצחק.